РІК 1933. Квітень Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Його Святість Папа Пій XI. проголошує надзвичайне Літо Милостиве і Загальний Великий Ювилей в хвилі, коли добігає до кінця девятнадцять віків від довершення відкуплення людського роду.

ПІЙ ЕПИСКОП
СЛУГА БОЖИХ СЛУГ,

ПОЗДОРОВЛЕННЯ І АПОСТОЛЬСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ ВСІМ ВІРНИМ, ЩО ДО ЇХ ВІДОМА ДІЙДЕ ЦЕЙ ЛИСТ.

Спішимо сповнити обітницю, яку Ми дали в Навечеря Різдва Ісуса Христа, не лишень Пресвітлому Зборові Отців Кардиналів і тим всім, що прибули до Нас побажати Нам щастя, але й цілому католицькому світові, заповідаючи надзвичайне Літо Милостиве і Загальний Великий Ювилей, коли добігає до кінця девятнадцятий вік від довершення відкуплення людського роду.

А хотяй історія точно не усталила властивої дати відкуплення, однак сам факт відкуплення, а радше тодішний спліт незвичайних подій є так важний і так поважний, що не годиться поминути його мовчанкою. Тому нехай люде спонукані цею ущасливляючою подією бодай на хвилю

відірвуть свої гадки від справ дочасних і переминаючих, що так немилосердно ними потрясають, а звернуть їх до справ небесних і вічних; і хай від теперішнього положення непевного і пригноблюючого піднесуть свій ум до того вічного щастя, до котрого покликав нас Христос Господь проливаючи Свою Кров і обсипуючи нас незчисленними преріжними добродійствами. Хай усунуться від гамору щоденного життя і »в свому серці застановляться« особливо на протязі сего памятного року, як дуже полюбив нас наш Спаситель і з якою горячою ревностю висвободив нас від неволі гріха; а так дійсно запалають збільшеною любовю і наче якоюсь конечністю будуть приневолені до взаїмної любови для люблячого їх Спасителя.

Чуда відкуплення.

Для користи усіх бажаємо тут бодай коротко повторити ряд сего рода Божих добродійств, з котрих також виринула правдива цивілізація, якою послугуємось і якою хвалимося. І так установлення на »Господній Вечері« Пресв. Евхаристії і уділення її поодиноким Апостолам, що були наділені священичим достоїнством на слова: »Робіть се на мій спомин« (Лук. 22, 19) і І. кор. 11. 24). Сграсти Ісуса Христа, Його Розпяття і смерть за спасення людей; настановлення Марії Діви під хрестом Сина Матірю всіх людей; а відтак предивне воскресення Ісуса Христа, яке є умовиною і певною запорукою нашого воскресення; відтак небавом уділена через Него власть Апостолам відпускати гріхи; а також правдиве Першенство юрисдикції повірене і затверджене св. Петрові і його Наслідникам; вкінці Господне Вознесення. Схід св. Утішителя Духа а також оповідання перший раз через Апостолів в спосіб чудесний і тріюмфальний Євангелії. І щож, дорогі сини, святішого; щож більше достойного, щоби його обходити пропамятним торжеством? Бо з цих чудових подій і Божих дарів, якими закінчилося туземне життя Ісуса Христа, випливає для нас життя, яке є правдивим життєм, а також родиться на довгі віки новий лад для цілої людської суспільности.

Сі проте події цілою душею розважаймо і їх горячою любовю почитаймо в сім покаяннім році. Побуджаймо себе до горячої молитви, до покаяння за наші провини, стараючись через молитву і покаянні діла забезпечити не лишень

власне вічне спасення, але і спасення цілої людськости зведеної так многими блудами, розєднаної так многими ворожнечами і сварками, струдженої так многими журбами, загроженої так многими небезпеками.

Хай Премилосерний Бог дасть, щоби Милостиве Літо, яке небавом маємо розпочати, привернуло мир душам, Церкві всюди належиту свободу, а всім народам згоду і правдиве щастє.

Свято памятки Господніх Страстей.

Тому що святкування цего Ювилею розпічнеся від надходячих Свят Пасхи і рівнож в пасхальнім часі закінчиться, уважаємо слушною річчю, щоби кождий Епископ заохочував своє стадо, щоби всі належито очистилися від гріхів в Тайні Покаяння і кріпилися Євхаристійним хлібом не лишень у Великодному часі, щоби сповнити заповідь Церкви, але як найчастіше і як найпобожніше через ціле Милостиве Літо; а надто щоби у Велику Пятницю з особлившою ревністю розважали Господні страсти. Хай це буде особливий та не найменшої ваги овоч сего торжества.

А що повний відпуст, який небавом уділимо, на протязі покаянного року можна буде доступити лишень в Римі, горячо бажаємо, щоби ви, любі сини, як найчисленніше прибували як паломники до Вічного Міста; до цего Міста, що є наче осередком католицької віри, осідком і столицею Намісника Ісуса Христа. Бо ту можна віддавати честь пресвітлим Мощам Гдніх Страстей, на котрі ніхто з християн не зможе дивитися, щоби не відчув горячішої любови до Бога і нової заохоти до совершеннішого життя. Ту, як відомо, переховується стіл, на котрім по переданні Ісус Христос освятив Ангельський Хліб і здивованим ученикам подав Себе під евхаристійними видами. Ту вкінці, дорогі сини, маєте спільного Вітця, що з жичливим серцем на вас чекає і бажає випросити Боже благословення на вас, на ваші справи і ваші наміри.

Надто буде відповідною річчю, щоби на протязі цего року відбувалися численніші побожні паломництва до святих місць Палестини. Там хай вірні оглядають і почитають само видовище тих святих подій, що їх ювилей обходимо.

Рівнож бажаємо, щоби в сім ювилейнім році особливою

побожністю окружено сі місцевости, де переховується особливі памятки Господньої Муки.

Уділення Ювилею.

Втішені надією тих обильних плодів, що їх в душі вже тепер переживаємо і в покірній молитві поручаємо Отцеві Милосердя, за згодою Всечесних Братів Наших Кардиналів Св. Р. Ц., силою Всемогучого Бога, блаженних Апостолів Петра і Павла і Нашою, для спасення душ і на пожиток католицької Церкви, цим Листом заповідаємо і оголошуємо, бажаючи, щоби Його принято як заповіджений і оголошений, Надпорядочний Загальний Ювилей у сім Вічнім Місті, що розпочинається з днем 2. квітня б. р. і має тревати аж до 2. квітня 1934.

Всім проте вірним обох полів, що по належитім приняттю св. Тайни Покаяння і Пресв. Євхаристії або того самого дня або в ріжних днях, у якім небудь порядку трикратно відвідають Базиліки: Лятеринську св. Івана, Ватиканську св. Петра, св. Павла при дорозі до Остії і св. Марії Більшої на Есквіліні і там помоляться в Нашім наміренні, милостиво у Бозі призволюємо і уділяємо на протязі цего Милостивого Літа повний відпуст цілої кари, що її мають понести за свої гріхи, як що перед тим отримали відпущення і прощення поповнених ними гріхів. В справі відвідування Базилік належить завважити, що вірні, котрі щойно вийшли з Базиліки по відбуттю святих відвідин, можуть негайно назад вернути до неї і раз і другий в цілі других і третіх її відвідин. Установляємо це в сім намірі, щоби улекшити виповнення умовин.

Яким в загалі є намір Римських Папів, добре знаєте, дорогі сини; а яким є в теперішнім випадку, досить обширно виложили Ми вже передтим.

Крім сего постановляємо, що вірні можуть доступити цего відпусту не лиш для себе, але і для померших, і то тільки разів, кільки разів належито сповнять приказані діла.

Щоби молитви, які будуть відмовлятися в часі згаданих відвідин, горячіше заохочували і загрівали до розважання Божого Відкуплення а особливо Господніх Страстей, постановляємо і приказуємо ось що: крім сих молитов, що їх кождий самохіть відповідно до своєї побожности буде

до Бога заносити, належить перед престолом, де переховуються Найсв. Тайни, відмовити пять разів »Отче наш, Богородице Діво і Слава Отцу« а крім сего ще один раз в Нашім намірі; відтак кождий має відмовити перед образом Розпятого на Хресті Ісуса Христа три рази ісповідання віри »Вірую« і один раз молитовку »Покланяємося Тобі, Христе, і благословимо Тебе, що Ти відкупив світ св. Твоїм Хрестом« або иньшу подібну молитовку; відтак треба удатися до Богородиці Діви і розважаючи її болі, відмовити там 7 разів Ангельське Поздоровлення »Богородице Діво« долучуючи один раз молитовку: „Мати Маріє, зділай се, благаю, щоби я рани Ісуса глубоко в серці моїм носив" або иньшу подібну; вкінці належить приступити до Конфесії ц. є. до олтаря на середині церкви і ще раз побожно відмовити визнання католицької віри звичайною формулою, яку ми висше згадали. — Поставлені ту умовини, конечні до доступлення повного відпусту ювилейного, уділюємо і для тих, що в наслідок недуги або якої іншої слушної перешкоди у Вічному Місті або в наслідок перешкоди виїзду або заскочені смертю ще не змогли доповнити приписаного числа відвідин, а навіть їх не зачали, в сей спосіб, що по належитій сповіди і св. Причастю можуть користати з ювилейного відпусту таксамо, як колиби дійсно відвідали чотири висше вичислені Базиліки.

Бажання Св. Отця.

Вкінці в Бозі заохочуємо вас, улюблені сини, чи замешкуєте в Римі, чи прибудете як паломники, щоби ви не поминаючи так догідної спосібности з найглибшою пошаною відвиділи преславну каплицю Св. Мощей, що находиться в Сесоріянській Базиліці Св. Хреста, а також щоби по звичаю серед молитов і розважань перейшли иа колінах по Святих Сходах.

А щоби цей Наш Лист лекше дійшов до відома всіх вірних, заряджуємо, щоби їх відбиткам, навіть друкованим, як що однак будуть власноручно підписані яким небудь прилюдним нотарем і заосметрені печаткою якогось церковного Достойника, давано таку саму віру, яку би давано самому сему Листові, колиби його предложено або показано.

Нікому проте з людей не вільно цего письма, що

містить в собі Наше заповідження, оголошення, уділення і зарядження зменшувати або зухвало поборювати. А колиби хтось на се відважився, нехай знає, що стягне на себе гнів Всемогучого Бога і св. Апостолів Петра і Павла.

Дано в Римі у св. Петра, дня 6. січня, в празник Господнього Богоявлення, 1933 року, одинадцятого Нашого Архієрейства.

Е. Кард. Пачеллі, Секретар Стану. Фр. А. Кард. Фрівірт, Канцлер св. Римської Ц. Петро Кард. Гаспарі — Камерленго св. Римської Церкви. Йосиф Вільперт, Декан Колеґії Апостольских Пронотарів. Домінік Йоріо, Апостольський Пронотар.

Крім Енцикліки, якою Св. Отець заповів Загальний Надпорядочний Відпуст Ювилейний, видав Св. Отець для 30. січня 1933, 3 Апостольські Конституції дотичачі цего Ювилею.

І так першою Апостольською Конституцією „Nullo non tempore" завішує Св. Отець поза Римом на час Ювилею і для Східної Церкви звичайні відпусти для живих, що їх однак всі можна жертвувати за померших.

Не підпадають однак сему завішенні слідуючі відпусти установлені для живих:

I. Відпусти зискувані у хвилі смерти (indulgentiae lucrandae in articulo mortis).

II. Вілпуст за відмовлення на голос дзвона молитви „Ангел Господень" або в пасхальному часі „Ангел вопіяше" а як одно і друге не може статися, то пять разів „Богородице Діво".

III. Відпуст за побожні відвідини церкви в часі 40-годинної адорації Найсв. Тайн.

IV. Відпуст, що його позискують ті, що супроваджають Пресв. Евхаристію до недужих, або при сій нагоді посилають свічку або смолоскип, що їх другий має нести.

V. Відпуст за побожні відвідини каплиці Portiuncula коло Асижу.

VI. Відпусти привязані до святих місць Палестини,

а се для користи тих, що в ювілейнім році відвідають тії святі місця.

VII. Відпуст недавно наданий для тих, що побожно відвідають печеру в місцевости Люрд, а це з нагоди 75-літного ювилею появи Божої Матери в згаданій печері. Цей відпуст в Люрд можна буде доступити в ювилейнім часі лишень раз, але кождого дня.

VIII. Відпусти, що їх уділяють Кардинали, Папські Нунції, Архієпископи і Епископи в часі Архієрейських богослужень.

Тою самою Конституцією завішує Св. Отець поза Римом на час ювилейного року всякі власти комунебудь дані розрішати від резерватів Апостольського Престола, звільнювати від цензур, розрішати від обітів і тіїж заміновати на інші діла, розрішати від неправильностей і перепон (ab irregularitatibus et impedimentis), о скільки мають бути виконувані поза Римом і його передмістєм, поза Палестиною і поза Люрдом.

Виїмки під тим зглядом становлять:

I. Всі власти в який небудь спосіб уділені кодексом канонічного права.

II. Всі власти уділені Апостольським Престолом pro foro externo Нунціям, Інтернунціям, Апостольським Делеґатам, а також Ординаріям і висшим Наставникам монаших Чинів і Законних Згромаджень насупроти своїх пічинених.

III. Остають в силі уповажнення, що їх pro foro interno звичайно уділяє св. Понітенціярія Ординаріям або сповідникам, але лишень тоді, коли той, шо відбуває сповідь, в дану пору без ніякої шкоди не може удатися до Риму, о чім розсуджує Ординарій або сповідник.

Конституцією „Indicto a Nobis“ уділяє св. Отець надзвичайні широкі власти на ювилейний рік усім сповідникам в Римі.

В 3-ій Конституції „Qui umbratilem“ дає Св. Отець право користати з ювилейного відпусту і поза Римом монахиням і іншим постійно перешкодженим. На основі цеї Конституції можуть доступити ювилейного відпусту:

I) Всі монахині о торжественних обітах, що жиють по монастирах, в котрих обовязує стисла клявзура; рівнож кандидатки і новички тих згромаджень; таксамо і всі інші особи, що через більшу частину року перебувають

по тих монастирах в цілі образовання, або з якоїсь іншої слушної причини; вкінці всі прочі особи, мешкаючі в монастирі, що яко сдуги або для збирання датків виходять поза монастирські мури.

II) Всі законні сестри з поєдинчими обітами згромаджень апробованих Папою згл. Епископом, хотяй не звязані строгою клявзурою, також їх кандидатки, новички і всі оссби, що з ними спільно жиють і мають в згромадженні domicilium або quasi domicilium.

III) Всі жінки, що ведуть побожне, спільне життя без ніяких обітів, що їх однак заведення церковна власть затвердила або на стало або на пробу; рівнож їх кандидатки, новички, вихованки, як також особи, що з ними спільно жиють як се було сказане під II.

IV) Всі жінки, що належать до згромаджень III Чина і за дозволом духовної власти під одним дахом ведуть спільне життя; рівнож всі, що з ними разом жиють як під II.

V) Дівчата і жінки в захистах і домах притулку, хотяйби не були під проводом монахинь і законних Сестер.

VI) Ці пустинники, що ведуть самітне життя в безнастанній клявзурі віддані контемпляції і належать до монашого або законного Чина, як Трапісти, Камедули або Картузи.

VII) Католики обох полів, що находяться у неволі або у вязниці або на вигнанні або засуджені на роботи при карних домах і в домах поправи; також священики і монахи передержувані в монаших або інших домах поправи.

VIII) Християне обох полів, що в наслідок недуги, чи тілесної немочі не можуть в ювилейному році удатися до Риму або у Римі не можуть відвидіти приписаних Базилік; заняті по шпиталях доброохотно або за заплатою; ті, що приняли на себе обовязок поправляти других і ними управляти; рівнож зарібники працюючі на щоденне своє удержання, які не можуть на так довгий час перервати своєї праці; вкінці старці понад 70 літ життя.

Для осягнення ювилейного відпусту мають ті всі відправити св. Сповідь, приняти св. Причастя, помолитися в намірі св. Вітця, а саме о поширення католицької Церкви, о винищення блудів, о згоду між пануючими і о мир в цілій людській суспільности.

Замість відвидин Римських Базилік хай сповнять такі

добрі діла, що їх з узглядненням здоровля і положення поодиноких і з огляду на обставини місця і часу означить Ординарій чи сам, чи через дієцезальних сповідників.

При виповнюванні згаданих умовин можуть вони доступити ювилейного відпусту на протязі Святого Року тільки разів, кілько разів виповнять приписані діла.

В разі небезпечної слабости вистарчить зачати виконування добрих діл, що їх Епископ згл. сповідник означив замість відвідин Римських Базилік.

Всі згадані особи можуть вибрати собі котрогонебудь сповідника апробованого місцевим Епископом.

Всім тим сповідникам уділює св. Отець повновласть при слуханні сповідей згаданих осіб в ціли позискання ювилейного відпусту розрішати при наложенні спасенної покути від всіх цензур і гріхів задержаних Папі або Ординарієві з виїмком екскомуніки затягненої через гріх єреси формальної і зовнішної і цензур задержаних Папі в найособливший спосіб. Сю власть можуть виконувати сповідники лишень в Тайні Покаяння і то по наложені на каючогося спасенних покут і вимог вказаних канонічним правом і правилами належної карности. З цего уповажнення можуть вони користати лишень при тій сповіди, яку каючийся перший раз відбуває в ціли позискання ювилейного відпусту.

Сповідникові, що його вибрала собі монахиня, уділяє св. Отець власть розрішати від всіх приватних обітів зділаних нею по зложенні торжественних законних обітів, хотяйби сі зовсім не противилися захованні правил. Ці сповідники одержують власть заміни способом диспензи (це є навіть на менше діло) всіх приватних обітів навіть заприсяжених, якими звязали себе Сестри в згромадженнях з поєдинчими обітами, жінки, що належить до III Чина законного, дівчата і жінки мешкаючі у спільних домах з виїмком обітів застережених Апостольському Престолові і сих, що розрішення від них виходилоби на шкоду третої

особи або заміна менше здержувалаби від гріха, як сам обіт.

Подавши до відома в українськім перекладі Енцикліку Св. Отця Папи Пія XI, що нею заповідає ювилейний рік з нагоди 1900-ліття Відкуплення людського роду, про яку ми вже згадали у Нашім посланні пастирськім з дня 15 лютого с. р. — та короткий зміст Апостольських Конституцій, що дотичать ювилейного відпусту, горячо поручаємо Всч. ОО. Душпастирям, щоби у своїх проповідях в сім році ювилейнім часто повертали до сеї теми, як великим добродійством є відкуплення людського роду довершене Христом Спасителем на хресті на горі Голготі, що його плоди примінюються нам на кождій Службі Божій, при кождій св. Тайні. Щиро заохочуйте, Всч. Отці, своїх вірних, щоби охотно і обильно користали з тих жерел ласки Божої. Особливо учіть їх, щоби як найчастіше принимали св. Тайни Покаяння і Пресв. Евхаристії та свої діти вчасно провадили до Евхаристійного Ісуса по добре відбутій св. сповіди. Тоді доперва сей рік ювилейний стане правдиво покаянним роком і принесе обильні плоди для нас і нашого народу.

Не жалуйте труду ані гроша, щоби дати парохіянам нагоду відбути місію або принайменше реколлекції. Хоч як тяжка тепер кріза матеріяльна, нарід з певністю допоможе жертвами на сю ціль, як що побачить добру волю і жертвенність зі сторони свого душпастиря.

Рівнож поновно Вас просимо: закладайте, де ще нема, товариства Апостольства Молитви і інші релігійні брацтва та товариства і ведіть їх солідно.

Душпастир, що будучи довший час в парохії, не подбав для народу о місію, не заложив для парохіян брацтва чи товариства, яке успішно причинялобися до розвитку релігійно-морального життя в парохії, не заслугує на імя пастира, але хиба на імя наємника-ремісника.

З огляду на це, що ювилейний відпуст для живих з деякими виїмками можна буде доступити лишень в Римі, заохотять Всч. ОО. Душпастирі тих своїх парохіян, що зможуть, до побожного паломництва у Рим, де вони будуть могти звидіти дорогі памятки Христових Страстей, гріб

першого Намісника Христового, св. Апостола Петра, гроби премногих св. мучеників, що їх тіла спочивають в римських підземеллях т. зв. катакомбах, побачать також спільного Отця всіх християн, Святійшого Вселенського Архієрея Папу Римського.

Дотично релігійних торжеств з нагоди ювилею заряджуємо для нашої Епархії ось що:

Дня 2 квітня ц. р. ц. є в 5-у Неділю Вел. Посту як в день розпочаття ювилею відправлять Всч. ОО. Душпастирі торжественну Службу Божу перед виставленими Найсв. Тайнами, відчитають висше подану Енцикліку, і пояснять коротко зміст папських Конституцій дотичачих ювилейного відпусту та піднесуть, яке велике значіння для християн католиків має святкування цего ювилею. По заамвонній молитві наступить процесія з Найсв. Тайнами, а по процесії суплікація з благословенням Найсв. Тайнами.

В неділі і свята належить і на дальше долучувати Службу »о умиренії Церкви«. Дуже горячо поручаємо Всч. ОО. Душпастирям, щоби крім майських, червневих і і жовтневих богослужень у всі інші будні дні ювилейного року відправляли відповідно до дня тижня або акафіст до Страстей Христових або молебен до Найс. Серця згл. Пречистої Діви і в сей спосіб дали вірним нагоду відвидати Ісуса в Найсвятіших Тайнах і отворити перед ним своє серце у щирій молитві.

Рівнож горячо поручаємо закладати і відбувати дорогу хрестну, що у великій мірі може причинитися до злагіднення терпінь, що їх тепер всі переживаємо.

Пригадуючи ще раз, що до доступлення ювилейного відпусту поза Римом через особи, що можуть його тут доступити треба 1) належито висповідатися, 2) приняти св. Причастя, 3) помолитися в намірі Св. Отця і 4) замість відвидин 4 Римських Базилік виповнити якесь добре діло призначене дієцезальним Епископом або сповідником, рівночасно що до 4 умовини заряджуємо ось що: а) клявзурові монахині, їх новички і кандидатки замість посіщення церков відмовлять 4 рази молебен до Пресв. Серця Ісуса або

4 рази молебен до Прч. Діви Марії або в разі перешкоди 4 рази вервицю в намірі св. Отця, додаючи кождого разу 1 раз »Вірую в єдинаго Бога«, 1 раз »Кресту твоєму покланяємся Владико і т. д.« і 7 разів »Богородице Діво« на честь 7 болів Прч. Д. Марії.

Всі інші особи мають відвідати 4 рази місцеву церков, що в ній переховуються Найсв. Тайни і при кождім посіщенні відмовити 6 Отченаш і 6 Богородице Діво, додаючи кождого разу 1 раз »Вірую, Кресту твоєму покланяємся Владико і 7 Богородице Діво« в намірі св. Отця.

Хто не мігби відбути 4 посіщень церкви, має той сам обовязок, що клявзурові монахині.

Що до осіб хорих і замкнених у вязницях, уділяємо їх сповідникам власть замінювати посіщення церкви на інші побожні і милосерні вчинки, по осудові сповідника. Рівнож пригадуємо, що кождий, що бажає доступити ювилейного відпусту, мусить находитися при виповненні останнього приписаного доброго діла в стані освячуючої ласки і тому, колиби вже по сповіди поновно впав в гріх, мусить ще раз висповідатися (не вистарчить совершенний жаль); інших діл вже довершених нема обовязку повтаряти.

Таксамо звертаємо увагу, що до позискання ювилейного відпусту не вистарчить великодна сповідь і великодне св. Причастя, але треба ці св. Тайни для доступлення ювилейного відпусту осібно приняти.

Повідомляючи вірних про ювилейний відпуст пояснять при сім Всч. ОО. Душпастирі і катехити, що відпусти за померших не підлягають завішенні, а також, що всі відпусти призначені для живих можна жертвувати за померших.

Вкінці належить заохотити вірних до несення помочі душам в чистилищі остаючим відпустами, яких собі не можуть примінити.

На час ювилейного року позваляємо усім ОО. Сповідникам розрішати від епископських резерватів.

Кінчимо словами св. Ап. Павла: »Яко співробітники напоминаємо вас, щоби ви не приймали Божої ласки на дармо. Бо каже: Приємного часу вислухав я тебе і в день

спасення поміг тобі. Се нині час догідний, се нині день спасення«. (II Кор. 6, 1—3).

Подякуймо Господу Богу, що дає нам добру нагоду навернути себе, навернути наших вірних.

Всіх сил доложім, щоби у душах закріпити царство Боже. † ЙОСАФАТ, Епп.

Комітет учасників свята

„УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ ХРИСТОВІ“.

Вступ:

Святійший Отець Папа Пій XI. у свойому Різдвяному слові до народів оголосив з нагоди 1900-ліття Христових мук — »Святий Рік«, що треватиме від 2. квітня 1933. року до 2. квітня 1934 р.

Український Нарід, зокрема Українська Молодь, котра переживає історичну »Голгофту« мук свого існування, у »Святому Році« заманіфестує свою любов до Христових Ідеалів публичною релігійною маніфестацією у Львові.

Це буде великий протест проти підривання основ релігії і релігійного життя у нас, і руйновання большевиками релігії і релігійного життя на Великій Україні.

Щоби це одиноке в нашому народі свято гідно відсвяткувати, Архіепархіяльний Інститут Католицької Акції для Українців за благословенням і під протекторатом Високопреосвященних Владик Галицької Церковної Провінції, приступає до організації цього свята.

Запорукою такого Великого Свята є організація учасників.

Архіепархіяльний Інститут Католицької Акції запрошує всю організовану католицьку молодь української народности до активної участи. Зголошення прохається слати на адресу парохіяльного Уряду місцевости, де та організація існує.

Зокрема свідомі католики-українці як духовні, так і світські негайно приступлять до обєднання молоді обох полів на це свято. За підставу обєднання молоді на свято бере Аепархіяльний Інститут Католицької Акції Церкву і її організаційні одиниці: парохію і деканат.

А. Правильник для парохії.

1. Назва:

»Парохіяльний Комітет Учасників(ниць) Свята: »Українська Молодь Христові«.

1. Ціль:

Організаційно й морально приготовити молодь обох полів до свята: »Українська молодь Христові«, котре відбудеться на весну 1933. року (точніша дата буде подана окремим обіжником).

3. Провід: в Комітеті бере гр. кат. парохіяльний Уряд; сам або через свого делєгата.

4. Члени:

Членом цього Комітету може бути лише католик української народности в літах від 14—25 року. До організації можна вписувати всю католицьку молодь української народности в поданих літах.

5. Відзнака:

Відзнакою Комітету і відзнакою учасників(ниць) свята є: (синє тло і жовті букви Х і Р), пришите на лівому рукаві повище ліктя.

6. Праця проводу в Парохії:

Провід займеться організацією католицької молоді української народности. Окремо створить Комітет хлопців, окремо дівчат. На чолі цих Комітетів назначить провідників (провідниць).

До участи в святі належить вибрати найздоровіщих членів Комітету. Кожний парохіяльний Комітет є обовязаний дати щонайменше 10. учасників Свята (хлопців і дівчат).

Провід Комітету займеться:

а) вишколенням учасників свята (наука походу чвірками — точність і солідарність у днях свята, перестерігання програми свята на хвилини);

б) вивченням »Католицького Гимну« (гл. співаник ОО. Василіян з р. 1926. стр. 293. — »О спомагай нас...« першу й останню часть);

в) приготуванням учасників до святої Сповіди й святого Причастя в день свята;

г) безнастанним удержуванням звязку з Деканальним провідником Комітету свята: »Українська Молодь Христові« і з Централею: »Діловий Комітет Свята« Львів, вул. Сикстуська 39а;

д) приготуванням матеріяльних засобів (гроша) на подорож і поворот звязані зі святом. (У цій справі вийде окремий обіжник). У деяких справах може провід виручуватися провідником (-ицею) Комітету.

7. — В ціли призбирання фонду зобовязати членів до добровільних грошевих вкладок. У випадку недостачі фондів на перевезення залізницею учасників свята слід виховати їх у такому дусі, щоби підводами або пішки — прогульками вибралися на свято.

8. — Після зорґанізовання молоді і приготовання учасників на свято здати письменний звіт через деканальний Комітет до Ділового Комітету Свята найдальше до кінця березня 1933. р.

9. — Парохіяльний Комітет учасників свята »Українська Молодь Христові« перед відходом згл. відїздом на свято, злучаться в »Деканальний Комітет Учасників Свята »Українська молодь Христові« (окремо хлопці, а окремо лівчата), і разом буде становити окрему одиницю в часі свята під одним прапором і одним провідником, якого вибере Деканальний Уряд у порозумінню зі всіми парохіяльними Урядами Деканату.

Б. Правильник для Деканату.

1. Провід Деканату: У місці осідку Деканату, Деканальний Уряд зорґанізує провід „Деканальний Комітет Учасників (ниць) Свята Укр. Молодь Христові". — У склад проводу увійдуть:

а) провідник хлопців учасників свята

б) провідниця дівчат-учасниць свята

в) хорунжий для хлопців і хорунжа для дівчат

г) справник подорожі (обовязково священик)

д) секретар — провадитиме діловодство звязане зі святом.

2. Деканальний Комітет Учасників (иць) свята »Українська Молодь Христові» справить на це свято прапор, окремий для Комітету дівчат, окремий для хлопців. Взір: синє полотно — вимір 150×100 цм. на ньому ініціял Христа жовтою краскою: (подібний до відзнаки учасників). Прапор прикріпиться на окремому держаку, котрий буде нести хорунжий (а).

3. Провідник „Деканального Комітету Учасників Свята

Українська Молодь Христові" що місяця провірить по парохіях діяльність парохіяльних Комітетів і при кінці кожного місяця зложить звіт Архіепархіяльному Інститутові Католицької Акції (Діловому Комітетові).

4. Учасники краєвого свята: „Українська Мододь Христові" будуть поділені на 54 Деканальні Комітети, котрими проводитиме провідник „Ділового Комітету Свята", з рамени Архіепархіяльного Інституту Католицької Акції.

В. Кінцева постанова.

Після скінчення свята організаційні одиниці як парохіяльні, так і Деканальні Комітети становитимуть підставу-субстрат до організації гр. кат. молоді української народности під назвою »Католицька Акція Української Молоді« (у скороченні „КАУМ") у Польщі. Статут цеї організації, окремо для хлопців і окремо для дівчат, приготовляються разом з правильником однострою для її членів.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 589. о. Жарський Іван, декан і парох в Глудні одержав титул Радника Еп. Конституторії. — Ч. 1121. о. Мухнацький Яків, парох в Мокротині деканом жовківським. — Ч. 1342. о. Галушка Ігнатій, парох в Загірю заступником декана рудецького.

Крилошанські відзнаки одержали:

Ч. 1243. о. Боднар Евген, парох в Смерекові.

Померли:

о. Сливинський Михайло, б. декан ліський, парох в Тиряві волоській 17/3 1933.

Душу єго поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 27. березня 1933.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишли.